

man begyndte paa dette Arbejde, og jeg tvivler ikke om, at det Materiale, man allerede har bragt tilbete, er saa omhyggeligt gjennemarbejdet i de Aar, man har havt med det at gjøre, og at det er saa vidt fremskredet, at man kan nære det bedste Haab om, at vi vilde see, ialfald inden Loven træder i Kraft, liggende paa vore Plads de endelige Bestemmelser, som endnu ere nødvendige, for at det hele Raffineri kan træde i Gang, og det er kun i Tilfald dertil, at jeg kan være med til endelig at vedtage denne Lov, men selvfølgelig vilde jeg heller ikke kunne det, uden at have den bestemteste Tillid til de Myndigheder og de enkelte Mænd, som have været taget denne Sag, thi det er afgjort, at Grundlaget er os ikke saaledes bekendt, som ønskeligt kunde være, og det er dog egentlig det, hvorpaa det aldeles Afgjørende hviler. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse af en af Bestemmelserne i Loven, naar han, idet han omtalte Bestemmelserne for Tarifferegningen, meente, at Forandringer i disse ikke skulde ske ved Lov. Jeg har ikke opfattet den sidste Deel af § 21 paa anden Maade, end at det skal ske ved Lov. Naar en Modification i Indfødsstariffen viser sig nødvendig, efter at den femaarige Opgjørelse har fundet Sted, skal efter § 21 en saadan Modification bestemmes ved Lov, og dersom min Opfattelse ikke er correct, saa vil jeg ogsaa finde det meget betænkeligt, om vi ikke blot for første Gang undlade at fastsætte de Regler, hvorefter Tarifferne skulle beregnes i den første Deel af § 14, men fremdeles gave det ud af vor Haand, saaledes at Tarifferne kunde forhøjes og nedsættes efter Bestyrelsens eget Skjøn og efter de indvundne Erfaringer, uden at det igjen blev forelagt Rigsdagen. Jeg tillader mig imidlertid at antage, at jeg har opfattet § 21 correct, nemlig saaledes, at en Forandring i den efter § 14 udarbejdede Tarif ikke kan foretages, uden at en saadan Modification tilliges af den lovgivende Magt. Idet jeg altsaa kan haade forstaae og til en vis Grad billige flere af de Indvendinger, som ere fremsatte af de ærede Medlemmer, skjøndt ikke de væsentligste af dem, saa vil jeg dog ikke tilraade, at man, fordi man har

visse Indvendinger imod dette Forslag skulde anvende den samme Vej, som synes ellers at være bleven almindelig paa et andet Sted, nemlig at sende ethvert Lovarbejde, selv om man erkjender, at det er omhyggeligt behandlet fra den anden Side, til Udvalg. Det forekommer mig, at vi vilde foregaae Andre med et godt Exempel, dersom vi her viste, at vi kunne lade et endogsaa fra alle Sider som meget vigtigt erkjendt Lovarbejde gaae igjennem Thinget uden at nedsætte Udvalg. Jeg tror ikke, at det kan forhindre, at vi jo kunne opnaae visse Forbedringer og Forandringer ved Lovens Behandling, thi de ærede Medlemmer, som særlig have haft Interesse for denne Sag, og som særlig have sat sig ind i den, maatte kunne enes om at holde en privat Conference imellem 1ste og 2den Behandling, for mulig at fremsætte et eller andet Ændringsforslag, som de maatte finde ønskeligt eller nødvendigt at sætte igjennem. Denne Fremgangsmaade vil jeg ialfald anbefale. Idet jeg ønsker, at Loven skal udkomme, og idet jeg haaber, at den skal — ja, jeg ventur ikke saa stor Frugt og Betsignelse af dette Lovarbejde, som jeg har hørt udtale idag, men idet jeg dog haaber, at det skal gjøre Nytte i den Retning, som er antydet, saa ønsker jeg ogsaa meget, at Sagen kan blive endt i denne Samling. Blandt de Bestemmelser, som jeg kunde ønske noget anderledes fremsatte, er Bestemmelsen i § 18, og der er jeg heller ikke saa heldig at være i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgfreds (Gad). Jeg indrømmer, at, dersom det var en privat Anstalt, som kun stod under Statens Control, hvor Staten ingen Garant havde, da burde Bestyrelsen med Hensyn til Anbringelsen af Capitalerne stilles saa selvstændig, som muligt, men det Mødsatte maa efter min Opfattelse være Tilfældet, naar Anstalten, som det her erkjendes, at Loven gaaer ud paa, staaer under Statens Bestyrelse og Ansvar, og derfor kan jeg ikke ganske tiltræde, at det er Bestyrelsen overladt selv at bestemme, hvor stort et Beløb af de indkomne Midler den vil anlægge i Statspapirer, og at Bestyrelsen først, naar den finder, at den vil anvende Beløbene paa en